

Prima instanță - (Judecătoria Bălți) S. Ghercavii

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, A.Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cipișciuc Vadim,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Cipișciuc Natalia
împotriva lui Cipișciuc Vadim privind partajul averii comune în devălmășie,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Cipișciuc Natalia, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți din 26
decembrie 2016 și s-a pronunțat o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2013, Cipișciuc Natalia s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva lui Cipișciuc Vadim solicitând partajul averii.

În motivarea acțiunii a relatat că la 26 septembrie 2010 soții Cipișciuc Vadim și
Cipișciuc Natalia au încheiat căsătoria la Oficiul Stării Civile Bălți.

După oficializarea căsătoriei a fost organizată și nunta în rezultatul căreia soții au
câștigat cadouri și o sumă de bani în mărime de 8000 euro, suma pe care reclamanta o
consideră proprietate comună în devălmășie.

Relatează reclamanta că la 12 august 2011 Cipișciuc Vadim a dat cu împrumut
suma de 8000 euro lui Hortiuc Alexandru.

Mai relevă că după nașterea copilului în familie Cipișciuc Vadim s-a adresat în
instanța de judecată cu cerere de desfacerea a căsătoriei, unde a menționat că între
părți nu există careva pretenții de ordin patrimonial.

Din considerentul că copilul minor a rămas la educația și întreținerea reclamantei,
consideră că veniturile financiare câștigate la nuntă urmează a fi partajate între soți și
anume prin atribuirea reclamantei a sumei de 6000 euro din suma de 8000 euro.

Astfel, reclamanta a solicitat partajarea sumei de 8000 euro, cu încasarea de la
Cipișciuc Vadim în beneficiul Nataliei Cipișciuc a sumei de 6000 euro.

Prin hotărârea Judecătorie Bălți din 26 decembrie 2016, cererea de chemare în
judecată înaintată de Cipișciuc Natalia a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 ianuarie 2017, Cipișciuc
Natalia a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți din 26 decembrie 2016,

solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Cipișciuc Natalia, s-a casat hotărârea Judecătorie Bălți din 26 decembrie 2016 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

S-a supus partajării suma de 6000 euro, bunurile proprietate comună în devălmășie a soților Cipișciuc Vadim și Cipișciuc Natalia, cu acordarea în proprietate a câte ½ cotă parte fiecăruia.

S-a atribuit lui Cipișciuc Vadim suma de 3000 euro și Nataliei Cipișciuc suma de 3000 euro, cu încasarea de la Cipișciuc Vadim a sumei de 3000 euro în beneficiul Nataliei Cipișciuc. În rest pretențiile înaintate de Cipișciuc Natalia s-au respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că din suma de 8000 euro împrumutată lui Hortiuc Alexandru, la 10 septembrie 2011, ultimul a restituit lui Cipișciuc Vadim suma de 2000 euro, iar la 08 decembrie 2011 a restituit suma de 6000 euro. Suma de 6000 euro au fost primită exclusiv de Cipișciuc Vadim, în perioada când în familie apăruse deja conflicte din cauza banilor.

De asemenea, instanța a reținut că suma de 6000 euro constituie proprietate comună în devălmășie soților Cipișciuc, care urmează a fi partajată ambilor soți, dat fiind faptul că această sumă de bani a fost agonisită în perioada căsătoriei.

La 18 ianuarie 2018, Cipișciuc Vadim a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți din 26 decembrie 2016.

În motivarea recursului susține, că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece nu a stabilit pe deplin circumstanțele de fapt și de drept ce țin de apariția drepturilor și obligațiilor părților, interpretând în mod eronat legea și apreciind arbitrar probele, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Indică că normele de drept art.19 alin.(1), art.20 alin.(1) și (3), art. 25 alin.(1) și (3) art. 26 alin.(1) din Codul familie, aplicate de instanța de apel nu sunt aplicabile în speță.

Suma de 6000 euro a fost cheltuită pentru necesitățile familiale, deoarece după căsătoriei în familie a apărut un copil, iar ambii soți nu erau angajați în câmpul muncii.

Mai susține că instanța de apel nu a stabilit clar perioada întreruperii relațiilor de familie de fapt și astfel partajarea sumei de 6000 euro este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 septembrie 2017.

Potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 30 noiembrie 2017 (f.d.22 Vol.II).

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a declarat recurs la 18 ianuarie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cipișciuc Vadim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cipișciuc Vadim.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari